

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 7. Quod beneficio mortificationis magna parte naturæ corruptelam
sanare possimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

corruptionem hanc tollere, & naturæ integritatem ac salutem resarcire, si non omni ex parte. quoad passiones, quod in hac vita fieri non potest, saltem quoad tenus, eas coercendo & reprimendo, possemus.

CAPVT VII.

Quod beneficio mortificationis, deus in gratia adiuti, magna parte naturæ corruptelam, ex peccato conseruam, sanare possemus.

Ratio & ars hæc generalem morbis omnibus præscribunt medicinam, applicare, nimirum, contraria, hoc est, plus æquo frigidis calida, humidis sicca, &c. vt hoc antidoto humores ad symmetriam quãdam traducantur. Morbus & corruptela naturæ nostræ in hoc consistit, quod animus noster amore proprio, & cupiditatibus carnis addictus, plus æquo inhiat perfruendis voluptatibus & delicijs corporalibus, ambiat honores & imperia in alios, congerendis opibus studeat, summamque libertatem, qua faciat, quicquid collibuerit, affectet. Remedium huic morbo curando præscri-

MORTIFICATIONE. 222.

presentissimum adhibuerit, qui applicuerit contraria. Caro aspirat ad sua comoda & delicias? comprimatur paenitentijs, asperiore veste, cilicio, duritie lecti, disciplinis, ieiunijs, fame, siti, cibis insipidis, labore diurno nocturnoque, calore, frigore, & in orationibus vigilantia. Non elat ad honores, & vult alijs anteferris? cōtēti & pudore affici se patiat, extra intraque confessionem errata sua prodat, non excuset nec defendat obiectos ab alijs lapsus, locum inferiorem in conuentu hominum deligat, ad viliora ministeria se abiciat, in disputationibus contentionibusque alijs cedat victoriam, contumelias & illusiones æquo animo toleret, malum in bono vincat, ad uersarijs suis serenum ostendat vultū, ac etiam beneficijs deuinciat. Teneatur studio congerendarum opum, & thesaurorum, lauteque & magnificè tractari aucteritatur vti rebus parui pretij, & vilibus, & conetur etiam in quibusdam sibi subtrahere quæ videntur quodammodo necessaria, eoque plus erogare in pauperes. Amat libertatem? subiiciat se consilio & voluntati aliorum.

aliorum. Hæc via & ratio est, sananda natura corruptæ. Virga admodum curua recta fieri nequit, nisi sepius in aduersam partem inflectatur. Sic natura nostra visio primæuæ corruptionis plus æquo inclinata ad amplectendas terrenas voluptates, honores, diuitias, & fugienda eorum contraria, inopiam, contumelias, pœnitentias, detorquenda est in contrariam partem; nempe vt non modò superuacanea resecet, sed etiam necessaria aliquando sibi subtrahat, vt honoribus etiam licitis subinde renunciet, vt patienter fortiterque toletur hominum ludibria, quæ sine vilo peccato poterat refugere: sic enim fiet, vt sensim prauos animi affectus extirpet, vitæque sanctimonia, Dei beneuolentiam sibi conciliet, ad plenam aliquando obtinendam contra perturbationes quotidianas victoriam.

PRÆCLARE in hanc sententiam alicubi S. BERNARDVS scribit, Lauari quidem breuissimo tempore nos posse, sanari tamen non posse nisi longissimo. Nam vt anima nostra à peccatorum

MORTIFICATIONE. 224.

torum sordibus expurgetur id breui temporis spatio obtineri potest per sacramentum baptismi vel pœnitentiæ; non item vt ab insitis carni passionibus, prauisque inclinationibus; quæ efficiunt, vt exigua oblata occasione in peccata vetera relabatur, diuinaque gratia excidat, ac proinde æternæ damnationis periculo se exponat. Qua de causa, vt facilius perficere queat in exercitatione virtutum, & gratiam semel à Deo partam vsque ad vitæ exitum tueri, operam dare debet, vt indies dictas passiones refrænare conetur per virtutem Mortificationis.

Quod non eo dico, quasi Mortificatio ex se efficax sit ad conciliandam illam animæ sanitatem, id enim contra arrogantiam notam dicere non possumus. Quis enim afferat vno aliquo ieiunio, etiam seuerissimo in pane & aqua, vel vna corporis diuerberatione etiam acerrima vsq; ad sanguinē, aut denique omnium sanctorū pœnitētijs animū humanū perfectè sanari posse ab omnibus affectionibus inordina-

catione? Respondeo, viriusque præ-
 dio nos indigere. Homo enim se auxi-
 lio diuino adiutus mortificans, dispo-
 nit se ad recipiendam à Deo gratiam.
 Post gratiam autē acceptam, si in mor-
 tificatione sui pergat, promeretur am-
 pliorem gratiam, virtutes acquisite &
 infusas, aliāque eximia Dei dona & au-
 xilia quæ magna parte naturam re-
 dintegrare possint. Atque ita mortifi-
 catio, nō suis, sed gratiæ diuinæ dono-
 rumque cælestium nixa viribus pau-
 latim coerces passionēs, ardoremque
 concupiscentiæ extinguit, ac naturæ
 sauciatae vulneribus medicinam facit.

*Serm. 1. &
 2. de ieiun.
 d. cimi. mē.
 sis.*

Hoc mysterium egregiè declarat S.
 Leo Papa, dum inquit. *Si fideliter dele-
 fra intelligamus exordium, inuenimus
 hominem idē ad imaginem Dei conditū
 ut imitator sui esset auctor. Et hinc
 esse naturalem nostri generis dignitatem
 si in nobis quasi in quodam speculo di-
 ne benignitatis forma resplendat. Quam
 quam quotidie vtiq; nos reparat gratia
 seruatoris, dum quod cecidit in Adam
 primo, erigitur in secundo. id est. Christo.
 Quo autē medio id obtinemus? Quod
 quod non multo post subiūgit.*

MORTIFICATIONE. 217

enim potest, inquit, efficacius esse ieiuniorum
 cuius observantia appropinquamus Deo.
 Et resistetes diabolo, vitia blanda superamur.
 Sæper virtuti cibus, ieiunium fuit. De
 abstinentia prodeunt castæ cogitationes,
 rationabiles volutates, salubriora consi-
 lia: Et per voluntarias afflictiones caro
 concupiscentiis moritur, virtutibus spiri-
 tus innovatur. Hæc omnia B. Leo. qui
 nomine ieiunij, afflictionumq; volun-
 tariatuum intelligit hoc nostrum exercitium
 mortificationis, quo proprie caro con-
 cupiscentiis moritur, spiritus renouatur,
 animaque Deo ob similitudinem magis
 appropinquat.

Quæadmodum. n. experientia ipsa nos
 docet, omnem naturam humanam corru-
 ptionem natam ex peccato: videmus. n. eam
 omnibus hominibus esse communem, vti
 declaratum est. sic eadem docet nos hoc
 mortificandi medio ipsam naturam restan-
 rari, & quadantenus recuperari salutem
 & integritatem quam habuerat in statu in-
 nocentiam. Id. n. liquet in omnibus, qui
 in schola Christi serio & sedulo ope-
 ram navant expugnandis pravis afflic-
 tionibus. Atq; hic suppetit nobis copia in-
 numerabilium sanctorum, & hominum per-
 fectorum altissima clarissimaque rerum
 divi.

An. de mo-
 rib. Eccles.
 Euseb. l. 2.
 hist. c. 7.

Hier ep. ad diuinarum cognitione præditorum,
Eustoch. de qui, quoad animæ vires patiuntur, vi-
custod. Vir. ua fidei luce collustrati per Dei cõtem-
Cas. col 12. plationem tot arcanorum cœlestium,
6.7 & 12. mysteriorumque maximorum pene-
 trant recessus, vt nulla lingua, nullo
 sermone explicari possint. colloquun-
 tur cum eo perinde ac amicus solet cū
 amico, & in contemplatione diu no-
 strūq; cum incredibili amore & volu-
 ptate persistunt, imò in omnibus re-
 bus creatis mira suauitate quasi Deum
 presentem, eiusque potentiam, sapien-
 tiam, bonitatem & pulchritudinem
 admirantur. Spectant sæpenumerò &
 angelicos spiritus varijs formis, & cū
 illis, tanquam fratribus, conuersantur.
 Rerum naturalium, humanarum &
 diuinarum excellentem habent noti-
 tiām; nec eos latent secreta cordium &
 rerum futurarum euentus. Perfectis-
 simè bonum à malo secernunt, & de
 omnibus rebus iudicant secundū De-
 um, sine vilo errore & mendacio. Vo-
 luntatem habent in omnibus cum di-
 uina conformatam, ad quam perfici-
 endam renunciarunt mundo & vitæ,
 imò mille vitas potius exponere pa-
 rati

MORTIFICATIONE. 229

raati sunt, quàm in minimo illam præ-
uaricari. Tanto virtutum amore fla-
grant, vt tantum non transformati in
eas videantur, omne eorum studium,
omnis voluptas, sanctis varate opera-
tionibus.

QUANQVAM autem libertate peccã-
di destituti non sint, tamen tãto odio. *Ioan. 8.*
prosequuntur voluntatem peccandi,
omniaque scelera, vt videatur quodã-
modo fieri non posse, vt aliquando in
peccatũ lethale labatur. (nam & in re-
bus humanis quod admodum est sa-
ctu difficile, dicitur impossibile) Sic enim
carnem spiritui subiectam habet,
vt in naturam spiritalem degenerasse
caro ipsa videatur. Res huius sæculi om-
nes, vt opes, voluptates, honores, a-
liaque temporalia bona perinde asper-
nantur ac nihil faciunt, ac si non es-
sent; omnes enim cogitationes & af-
fectiones animi sui defixerunt in vir-
tutem, resque spirituales & inuisibi-
les que ad Deum deducunt, & nos cũ
eo vniunt. cæteras verò res omnes nõ
alio respectu diligunt, quàm vt mate-
riam virtuti colendæ suppeditant. Ap-
petitum gulæ, alioquin insatiabilem
L s sic

sic coercent, vt alij semel tantum interdiu cibum capiant, alij in tertium vel etiam quartum diem ieiument, idque contenti pane, herbis, & modico potu aquae, & tamen in decrepitam vsque aetatem vitam producant. Luxuriae ardorem sic prorsus restinxere, teste Cassiano, & ad tantam puritatem animi & corporis peruenere, vt nullum amplius motum inordinatum sentiant. & si necessitate aliqua compulsi cogentur de humana generatione cogitare, non plus commouerentur, quam si de domus edificacione sermo esset. iracundiae quoque perturbationem vsque adeo cohibere, vt grauissimis licet iniurijs & contumelijs laceffi nullum indignationis dent indicium, imo vehementer gaudeant. Denique passiones omnes eousque moderatas & compositas habent, vt quantumuis totus mundus sursum deorsumque agitur, illi tamen a tranquillae mentis suae statu, quam cum voluntate Dei coniunctissimam retinent, deturbataequeant. in intimis cordis sui penetralibus, tam admirandas sentiunt Dei

Cass. cit.

MORTIFICATIONE. 237

Deo actiones & consolationes, vti-
cet feris obruti vel corporis morbis,
vel hominum persecutionibus, vel se-
culi calamitatibus; intus tamen sum-
mo gaudio spiritali, quod exprimi
non possit, perfundantur & exultent,
ac pace tanta perfruantur, conscientie-
que serenitate, vt omnem sensum &
intelligentiam humanam exuperare
videantur.

Hæc est integritas, & salus spiritalis,
quæ exercitio mortificationis acqui-
ritur. & quanquam homines huius
seculi talia non experiantur in se, non
idecirco debent ea in dubium vocare.
Sic enim affirmant sancti, & testantur
se ea in se & alijs reipsa expertos; & di-
uina Scriptura confirmat. Hi enim
sancti, de quibus locuti sumus, tot
caelestis gratiæ donis ornati, sunt ille
populus nouus tempore legis Eua-
gelicæ spiritaliter in mundo à Deo creā-
tus, de quo per Isaiam Deus ipse locu-
tus est. *Populum, inquit, istan, for-
maui mibi, laudem meam narrabit.* *Isa. 43.*
Hi sunt, quos B. Paulus toties appellat
nouas creaturas, quasi dicat: *populus
quæ ego creabo, pfectè meas laudes p-
dica-*

L + dica-

Psal. 157.

1. Cor. 5.

Gal. 6.

1. Cor. 15.

dicabit. Et in Psalmis, Populus, qui cre-
bitur, laudabit dominum. Hi sunt, quos
B. Paulus toties appellat, nouam crea-
turam. Et de quibus alibi. Primus ho-
mo de terra terrenus, secundus homo de
caelo caelestis. Qualis terrenus, tales et
terreni: et quales caelestis, tales et ca-
lestes. Quorum verborum haec est sen-
tentia. sicut Adam propter lapsum
factus est infirmus, cupiditatibus ter-
renis addictus, sic & omnes eius filij.
& sicut Christus peccati, expers totus
fuit diuinus, & caelestibus rebus ad-
dictus, sic & omnes eius filij per ba-
ptismum cum gratiae eius donis co-
muni.

CAPVT VII.

Exemplis ostenditur naturam corru-
ptam beneficio mortificatio-
nis reparari.

ET innumeris Sanctorum ex-
emplis demonstrari possit be-
neficio mortificationis homi-
nis naturam ad pristinam integritate
quam in statu innocentiae habuit, quo-
dam modo reuocari, tamen breuitatis
studio, praecipua tantum quaedam, vnde
facile